

BN DeStem 20/2-2019

Registratie doodgeborenen van levensbelang

Elsbeth Kuysters

GASTOPINIE

Begin deze maand, vanaf 3 februari om precies te zijn, is de Wet Basisregistratie Personen (BRP) gewijzigd en kunnen levenloos geboren kinderen voortaan, ook met terugwerkende kracht, worden ingeschreven in het Basisregister Personen.

Het ontroerende artikel in *BN DeStem* van 7 februari 2019 over de familie Joosten, sprak boekdelen: *Eindelijk is ons gezin compleet.*

De wetswijziging is er gekomen na de 82.000 handtekeningen die moeder Natasja Geyteman verzamelde en in Den Haag afleverde. De inzet van Natasja, en vele andere ouders, is goud waard en let-

terlijk van levensbelang voor ouders die een vroege dood van hun kind hebben meegemaakt. Deze registratie betekent niet alleen dat de naam van het kind voor het eerst officieel zichtbaar is. Het betekent ook dat het kind meetelt, letterlijk.

Door deze wetswijziging wordt het kind eindelijk erkend voor de wet en kan het ook door anderen gezien worden.

In Oosterhout is er op Allerzielen een jaarlijkse herdenking op de begraafplaats Leijssenakkers om onder meer de levenloos (vroeg-)geborenen te herdenken. Met licht, warmte en muziek. Ik heb het voorrecht al een aantal jaren een bijdrage te leveren aan deze herdenking, door een passende

overweging te schrijven en uit te spreken. Het verdriet van de ouders is daar zo voelbaar, elk jaar weer. Ook al is het voor sommigen al 40 jaar geleden dat zij hun baby verloren. Het gaat niet over, het gaat niet weg. Het hóeft ook niet weg. Het verdriet mag er zijn. Rouw is immers de achterkant van liefde.

Hoe eenzaam moet het zijn voor ouders die zo vroeg een kind verliezen, zonder enig tastbaar bewijs

Hoe eenzaam moet het geweest zijn voor ouders die zo vroeg een kind verloren en nergens tastbaar bewijs hadden. Sommigen mochten het kind zelfs niet zien, het werd bij hen weggehaald. Zo wilden ze bewust voorkomen dat de ouders zich gingen hechten aan de doodgeborene. Het kind dat ze zo graag wilden voeden, knuffelen en troosten, werd behandeld alsof het nooit heeft bestaan.

Destijds is een grote inschattingsfout gemaakt, want het rouwen en verwerken van zo'n groot verlies wordt bemoeilijkt als je niet goed afscheid kunt nemen. Hoe kun je je kind loslaten als je geen tijd hebt gehad het überhaupt vast te houden? Dat is een onmogelijke opgave. Ouders ble-

ven achter met lege handen, terwijl bij de moeder de zwangerschapshormonen nog vrij spel hadden in haar lijf.

Het feit dat kinderen die door vroeggeboorte of bij de geboorte overleden zijn, nu geregistreerd worden in de Basisregister Personen, is voor ouders van levensbelang. Voor altijd samen voor de wet, voor altijd horen ook deze kinderen bij het gezin. Ook voor de buitenwacht. Het is een diepe vorm van erkenning en heling die ouders en kind nodig hebben: *'Lief kind, je bent er geweest en wij zien jou, wij houden van jou. Voor altijd.'*

■ **Elsbeth Kuysters** (1962) uit Oosterhout is registerpsycholoog NIP/Arbeid en Gezondheid.